

videre slette Beløbet paa Udrustningskontoen, thi saa vil man ikke kunne faa Flaaden til at opfylde sine Opgaver. Men det Spørgsmaal ligger, som ogsaa det ærede Medlem bemærkede, i Øjeblikket ikke for. I Øjeblikket foreligger alene Spørgsmaalet om Bygningen af dette Skib. Det er stillet Islænderne i Udsigt. Jeg tror, det er nødvendigt, at vi faa Skiket. Det er langt billigere at drive end et af Flaadens Skibe. Det bemærkede ogsaa det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard) meget rigtigt, idet et Skib fra Flaaden vil koste 14,000 Kr. i maanedlig Drift, men dette Skib kun 8,500 Kr. i maanedlig Drift. Der vil altsaa i Virkeligheden hvert Aar bespares saa meget, at Bygningen af dette ny Skib vil vise sig at være en økonomisk Foranstaltning, og det, at det skal føres af en af Flaadens Officerer, er i øvrigt slet ikke noget Bevis for, at det saa ogsaa skulde bygges paa Orlogsværftet, thi ogsaa andre Skibe føres af Flaadens Officerer, som f. Eks. vort Fyrinspektionsskib, vort Vager-skib o. s. v. Men i øvrigt vil jo det, at Officerer føre Skibet, og værnepligtige anvendes paa det, være langt billigere, end om man skulde hverve Folk til Skibet. Der skal i øvrigt, som jeg ogsaa før nævnte, ikke saa stor Besætning til dette Skib; 30—40 Mand ville være nok, medens der til et af Flaadens Skibe skal en langt større Besætning; 3—4 Gange saa mange.

Det allerinteressanteste af de Ændringsforslag, som have været fremme, er Ændringsforslaget om Anmærkningen, thi det er der sagt saa mange Ting imod. Da jeg sad og hørte derpaa, tænkte jeg paa, at det var en ren Uhyrlighed af en Foranstaltning; der her blev foreslaaet, siden den kunde vække saa megen Opmærksomhed og give Anledning til saa mange kraftige Ord. Der blev sagt om den, at der maa ligge noget bagved, og at Bevillingsmyndigheden afgives fra Folketingets Side, og der er blevet sagt om det, at det er ganske urimeligt og urigtigt at gøre det, og saa er der anført saa mange forskellige Ting, som kunde ske, hvis man gik ind paa noget saadant. Jeg skal kun ganske kort sige nogle Ord om selve Anmærkningen og bagefter gøre nogle Bemærkninger om, hvorledes de ærede Medlemmer have stillet sig tidligere, som nu saa kraftig optræde imod denne Anmærkning. Det, der foreslaas, er kort og godt, at der gaar to Anmærkninger ud af § 22 og kommer en ny til. De to, der gaa ud, ere under Kontierne K. og L., der omfatte me-

get betydelige Beløb, og den, der kommer til, omfatter seks Konti, som her under Forhandlingerne ere nævnte flere Gange. Der har i den sidste Tid været talt saa meget om denne Anmærkning, at jeg endogsaa har hørt den Opfattelse udtalt — det var rigtignok udenfor Rigsdagen — at det var Koneilspræsidentens Mening, at alt, hvad der spares paa Finansloven, skulde anvendes til Militærudgifterne. Derfor maatte man sætte sig kraftigt imod et saadant Forsøg. Det er forstaaeligt, hvis en saadan Mening skulde vinde Indgang. Fra andre Sider har jeg hørt, at det var Koneilspræsidentens Mening, at alt, hvad der spares paa de forskellige Konti paa § 22; skulde kunne anvendes til ny Militærudgifter; og de, der vare rigtig kraftige, sagde: naturligvis skal det anvendes til Fæstningen, thi den Konto M., som medindbefatter Bygningsvæsen og Fæstningen, er netop med, fordi Fæstningen paa den Maade skal holdes oppe, udvides og forbedres. Ja, alle disse Paastande ere og blive kun Paastande, der slet ingen Hjemmel have, og hvad det sidste angaar, ser jeg saaledes paa Fæstningen — hvad jeg for Resten saa ofte har sagt her —, at hvad der er lagt hen til dens Vedligeholdelse, skal selvfølgelig bruges dertil, og hvad Loven har anvist i Retning af Brug af Fæstningen med Artillerister osv., skal selvfølgelig ogsaa benyttes, det er en hvilken som helst Krigsminister nødt til, idet han maa rette sig efter de bestaaende Love. Det er lige meget, om han hedder J. C. Christensen, Zahle eller K. M. Klausen. Det skal selvfølgelig ske, men hvad der muligvis kan spares — jeg ved ikke, hvor meget der kan spares, ved, at man anvender Anmærkningen — det skal ikke anvendes til yderligere Udbedring af Fæstningen, men paa de Punkter, hvor jeg finder, der er Trang dertil, og det bliver vist væsentlig — saaledes ser jeg paa det i Øjeblikket — Bygningsforanstaltninger, idet adskillige af Bygningerne ere temmelig brøstfældige, og saadanne Foranstaltninger, som jeg for nylig har stillet Forslag om, saasom Udbedring af Klosetforholdene paa Garnisonssygehuset. Disse Forhold ere i Virkeligheden saa uholdbare og vanskelige, at jeg forundrer mig over, at noget Medlem paa Rigsdagen kan omtale en saadan Bevilling i Udtryk som „Sjov“ eller „spille op til Dans“, naar man gik til en saadan Bevilling. Jeg tvivler om, at man paa kommunale Sygehuse vilde finde sig i saadanne Forhold som dem derude. Derfor har jeg ikke